

אחרי 3 שנים

על אי בודד

באה חמדה לוי

לארץ - השתתפה

בסרט 'חיד'

וחזרה לחייה הפרטיים

ה פועל הערבי, חאלד. לחץ ילדותי אהבה באוזני חווה. הנערה היהודיה החזירה לו חיבוק לוחט, והשניים פתחו בהתעלסות - זהו אחת הסצינות בסרט חדש, העומד להסעיר את ישראל, חמטין. בעלת טור זריזה בעיתון יומי אחד, לא הכי נפוץ, כבר התרעמה על הסרט: "ערבי ויהודיה באותה מיטה. אבל אני לא מאמינה. ת'אמת, את היית יכולה? עם ערבי?"

כשגיבורת הסרט עוברת ברחוב, לא רצים לבקש את התימתה, גם לא מתקיי פים אותה עדיין. לא אופפת אותה הילה של זוהר והיא אינה מתנהגת ככוכבת. אולם חמדה לוי, כך לוחשים בחוגי הי קולנוע, תעורר התעניינות בתוך חודשים ספורים.

חמדה לוי, 29, היא תגלית בעולם הקולנוע הישראלי. היא משחקת בתפקיד הי ראשי בסרט הראשון העוסק ביחסים בין יהודים וערבים, יחסי שכנות ואהבה. יאסין שואף, השחקן הערבי המשחק לצידה של חמדה, גם הוא תגלית. יאסין מעולם לא שיחק בעבר, ומייד עם תום צילומי הסרט נסע לגרמניה להמשיך בלימודי רפואה וטרינארית.

חמדה גדלה כצברית לכל דבר, עד שהכירה אחרי שסיימה את שירותה הי צבאי, בחור נורווגי, בעיקבותיו נסעה

סרט אחד - זהו

יום בהיר אחד שוב חל מפנה בחייה של הצעירה הנאה. המפיק יענקל'ה ליפ" שין והבימאי דני זקסמן באו לאולם צוותא, שבו הועלתה ההצגה הסטריפטית האחרון, כדי להיפגש שם עם משקיעים לסירטם חמטין, ונתקלו בחמדה. "מעולם לא חשבתי על משחק", טוענת חמדה, "אולם כששמעתי מדני ויענקל'ה על הסרט, נדלקתי".

פתיחה, "הצעות מעניינות"

חמדה נענתה להצעה לעבור מיב תנייבד. אחרי שעברה את המבחנים בהצלחה, השתכנעה סופית להשתתף בי סרט. בתוך זמן קצר למדה את תפקידיה והצטרפה לצוות השחקנים.

חמטין עוסק ביחסים בין יהודים וערביים. חמדה מגלמת את דמותה של חווה, המתאהבת בצעיר ערבי ומנהלת עימו רומן סוער.

חמדה אינה מתכננת קאריירה דווקא בעולם הקולנוע. "אני פתוחה להצעות מעניינות", היא מסבירה, "וכל עוד הן בתחום היצירתי, הן מושכות אחתי". הקרנת הסרט, שאמור היה לעלות למסכים בקרוב, נדחתה בשל המילחמה, אולם כשיוקרן סוף-סוף, תהפוך חמדה לוי לכוכבת. היא תהיה אשה מוכרת, ועת תעבור ברחוב יצביעו עליה ויבחנו את צעדיה.

ניסתה, ללא הצלחה מרובה, ללמוד להתי ליק על השלג, ולמדה לאהוב את הדיג. "חזרתי הביתה, לארץ", היא סיפרה בסבר פנים רציני, "כי הרגשתי שאני מפסיקה להתפתח". חמדה צורך מתמיד בעשייה יוצרת, כך היא מעידה על עצמה. לפני כמה שנים התחילה ללמוד ציור, ועל האי הרגישה שהיא דורכת במקום.

על אהבתה לצעיר הנורווגי סירבה חמדה להרחיב את הדיבור. העניין נסתים מבחינתה עת עזבה את נורווגיה. כל שהיא מוכנה לספר הוא חוסר-המעש שנכפה עליה שם: "הרגשתי, שיש לי עוד כלייך הרבה ללמוד, לראות ולדעת, אך החיים שם פשוט עברו לידי, בלא להשאיר עלי חותם עז".

חמדה חזרה הביתה, ומייד יצאה למיר דף אחרי היצירתיות. "היה לי המון מה להגיד ועוד הרבה יותר לקלוט", הכריזה, "אולם לא היה לי חבל על התקופה שחייתי באי. עברתי שם חוויה ישמעטים זוכים בה".

לוי ניסתה למצוא את עצמה. תוך כדי חיפושיה, התחילה לעבוד במנהלת הצגה בקבארט הסאטירי הסטריפטית האחרון.

השעות הנוחות של עבודתה הותירו בידיה זמן רב לצעיר ולעיסוקים שונים ורבים. במהלך עבודתה הכירה את השחקן שלמה בריאבא. המככב בהצגה, הפכה לחברתו. מזה כשנה גרים השניים בדירה משותפת ומנהלים חיים כבעל ואשה לכל דבר. "אין לנו תוכניות של חתונה", היא מצטחקת, "טוב לנו עכשיו, וזה מה שחשוב".

לנורווגיה וחיייתה שם על אי מבודד. במשך 3 שנים עסקה בדיג, בסריגה ובהיירוורים בניסיון להבין את הסוד הטמון בחיים.

"על האי עצמו", סיפרה חמדה, "התנהלו החיים בדרך שלוה ומאוד רגועה, כי האנשים שם אינם מנהלים מרוץ מטורף אחר הזמן. לא, הם אינם פרימיטיביים. האי מפותח, ובכל בית יש מקלט טל-וויזיה".

בני המקום עוברים אותו לעיתים רחוקות. הם דאגו לפתח במקום את החקר, לאות, הנשים סורגות והגברים עוסקים בדיג. חלוקת התפקידים בין המינים, אמנם, לא שונה מזו שבתל-אביב, אך מי שמחפש חיים פשוטים בעיקרם, יוכל למוצאם על האי.

"החיים עברו לידו"

משך שדוש שנים התגברה חמדה על געגועיה לארץ. צעירים רבים אומנם לא חיו במקום, שכן הצעירים עוברים את האי כשהם מתגברים, ופונים לערים הגדולות. אולם חמדה התיידדה עם הצעירים המעטים שעל האי.

במשך שנות שיתבה במקום לא הפסיקה לתהות על הימים שטופייהאור. "אין שם לילה", היא מתחייכת כשהיא נזכרת, "בהתחלה היה לי קשה מאוד להתרגל לאור המתמיד לקור המקפא". אחריכך הכינה לעצמה את הגדים המחממים,

טיבי זכרני

ניסתה חמדה ללמוד לגלוש בסקי, אולם קשה היה לה להסתגל לקור העז.